Naturvårdsdiplom till skogseldare

I somras delade Sveriges Entomologiska Förening för första gången ut sitt naturvårdsdiplom. Det gick till två skogsmän från Orsa, Rune Dehlén och Sven-Erik Green, för deras intresse för skogsbrand.

SEF's styrelse motiverar sig på följande sätt: "Vi anser att de banbrytande insatser dessa två gjort är värda all uppskattning. Vi vill att skogselden uppmärksammas som naturvårdande åtgärd. Det är främst detta som fällt utslaget för vår bedömning. Visserligen är båda personerna knutna till storskogsbruket, men utan ett personligt engagemang och intresse blir det ändå inte mycket bevänt med naturvårdshänsynen".

RUNE DEHLÉN

Genomförande av unik naturvårdsbränning av åtta hektar skog efter uttag av det värdefullaste virket vid Rödmyrberget i sydöstra Hälsingland (3 mil norr om Svartnäs). Detta nytänkande beträffande bränningen innebar det praktiska genombrottet för naturvårdsbränning på skogsmark i Sverige.

Han har dessutom varit ansvarig för en naturvårdsinventering på Storas markinnehav inom Ockelbo revir (omfattande ett 30-tal objekt). Inventeringen leder till att naturvårdshänsynen redan kommer med i avverkningsplaneringar.

Idag verkar Rune på Orsa besparingsskog på vars marker en obruten tradition av hyggesbränningar pågått sedan 50-talet. Dessutom finns på Orsa besparingsskog för Svealand ännu unika gammelskogar varför Runes naturvårdsengagemang verkligen behövs även i framtiden.

Utdelning av SEF's Naturvårds–Markägardiplom 1992 i Mora. Från vänster: Rune Dehlén, förvaltare, Orsa besparingsskog; Björn Cederberg, ledamot i SEF's styrelse och diplomöverlämnare; Sven-Erik Green, Orsa, skogvaktare, Västerås stift.

SVEN-ERIK GREEN

Sven-Erik är skogvaktare på Västerås stifts marker i norra Dalarna och är initiativtagare och ledare för bränning av drygt 4 hektar orörd gammelskog (tidigare brandpåverkad) ett par mil norr om Orsa. Bränningen är unik då skogen var av hög ålder och inga avverkningar genomfördes innan bränningen. Hela området med eventuella delar av omkringliggande obränd skog kommer att göras till ett Kyrkan-reservat. Flera områden står på tur att brännas i extrema höjdlägen.

Bränningen som åtgärdstyp är kontroversiell, men främjar otvetydigt en hotad del av den lägre faunan – de brandberoende insekterna. Just detta år då skogsbrandfrekvensen varit hög är det viktigt att betona betydelsen av att brända träd får stå kvar för vedinsektfaunan. Bränningarna har, förutom att verka naturvårdande, även fungerat som intressanta objekt för forskare från skogshögskolan i Umeå samt Uppsala Universitet.

Björn Cederberg